

æret Medlem (Rieger), at det er meget vanskeligt af Lovudkastet at see, hvad man egentlig har tænkt sig at skulle see, naar det indtraadte, som Loven forbyder. Derfor der altsaa afsluttes en Contract af en saadan Betskaffenhed, at den ikke stemmer med Loven, hvad skal saa see? Det sees slet ikke af Loven, og det er altsaa et Spørgsmaal, som maa underkastes nærmere Overveelse. Men nu er der dog en Grund tilbage, og det er den, at der vil lyde et Raastrøg mod Landstinget. Jeg vil svare dertil, at det er meget muligt; men jeg søler mig overbevist om, at dersom det undgaaes ved at storme dette Lovudkast igjennem, vil det ikke vare ret længe, inden der kommer en anden Sag, som træder frem med den samme Dvang, og som maa see viser sig endnu mere nødvendig end den foreliggende; netop fra dette Synspunkt, troer jeg, at vi blive nødte til at sige Stop. De ærede Medlemmer ville vistnok indrømme Rigtigheden heraf, og jeg skal saa henstille, om det ikke vilde være baade klogt og i for sig det Rette, om man strax fra Begyndelsen af indtog et fast Standpunkt overfor den Slags Sager og lod Standpunktet være dette, at Sagerne overveies efter deres Natur, efter deres Betydning for de Medborgere, som de angaae, og at ethvert andet Hensyn holdes borte.

Saffner: Jeg skal kun tillade mig nogle faa korte Bemærkninger og ikke i lang Tid lægge Beslag paa det ærede Things Tid. Jeg kan sige, at jeg i alt Væsentligt er enig i, hvad der blev udtalt af det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Behmann). For mig staaer det som det Væsentligste, som man maa have for Die, at der gives en større Frihed i Jordens Benyttelse. Det er nødvendigt for, at det danske Agerbrug kan have sig, nødvendigt for, at den agerdyrkende Befolkning kan komme til at indtage en passende Plads i Samfundet, at der indrømmes denne større Frihed, hvorved jeg forstaaer en meget udvidet Contractsfrihed, saa at Contracter om Jord ikke ere anden Indskrænkning eller andet Tilsyn underkastede fra Statens Side end ethvert andet Contractsforhold i Landet, og dernæst en større Raadighed over Jorden, saa at

der kan finde Udskylning og Sammenlægning Sted, saaledes som det passer sig bedst efter de locale Forhold i Landets forskjellige Egne. Som antydet af det ærede 4de Medlem for Iste Kreds, kunde dette Maal naaes ved at have de Indskrænkninger, som nu hvile paa en stor Deel af Landets Jord, paa Fæstejorden her i Landet. Jeg kan imidlertid være enig med ham i, at der ikke for Diebliffet kan være Spørgsmaal herom, og at man ikke kan tænke sig at naae det Maal, som jeg har for Die, ad anden Vej end ved at lade denne Fæstejord passere igjennem Selveiendom. Naar det stæer, vil denne Jord allerede nu efter den bestaaende Lovgivning blive friere, og jeg haaber, at den kommende Lovgivning vil stadfæste og udvide denne Frihed. Dgsaa kan jeg være enig med ham i, at man med denne Anskuelse og denne Betragtning af Sagen ikke kan indrømme, at man dog bør have enkelte af de Indskrænkninger og de Baaend, som hvile paa Fæstejorden. Jeg er imidlertid kommen til et modsat Resultat af det, han kom til, med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Han erklærede at ville stemme mod Lovforslagets Vedtagelse, jeg troer endogsaa mod dets Overgang til anden Behandling, men jeg agter derimod at stemme for Lovforslagets Overgang til anden Behandling, og med nogle Ændringer skal jeg ogsaa være villig til at stemme for Lovforslagets Vedtagelse. Jeg stiller mig til Loven og den Behandling, som jeg ønsker den undergivet, som om vi skulde blive stidende her længe endnu; havde jeg den sandsynlige Værgthed af Sessivnen for Die, kunde jeg ganske vist komme til det Resultat, at det var ligegyldt, hvad man gjorde, om vi nedfattede et Udvalg eller lode Sagen gaae til anden Behandling eller negtede dens Overgang til anden Behandling; men jeg stiller mig som sagt, som om vi kunde faae fuld Tid til at tilendebringe denne Sags Behandling. Min Bevæggrund til at stemme for Lovforslaget er da den, at der i Forordningen af 15de Juni 1792, som tilsteder Fæstesteders Bortforpagtning, enten paa to eller flere Personers Levetid eller paa 50 Aar, ved disse Forpagtninger, saaledes som Forholdet var den